

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Egy olasz újságíró a forradalmi
Bpest ábrázatairól*

Forrás:

Le Nyug

Bp.

1919. I. 2.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1919"

Egy olasz újságíró a forradalmi Budapest ábrázatairól

— Fraccaroli cikke a «Corriere della Sera»-ban. —

Amplidót Fraccaroli, a «Corriere della Sera» munkatársa, még a háboru előien több ízben megfordult Budapesten. Majd az osztrák magyar főhadiszálláson töltött jelentékeny időt magyar újságírók között. Hadseregünk összeomlása után nyomban utra kelt a hajdani monarchia felé és Bécs. Prága után Budapestre is elkerült. Itt nálunk jól körülnézett és alaposan informálódott. Annak köszönhető, hogy a külföld végre először kapja hűséges és becsületes képét a forradalmi Budapestnek. A francia újságok éppen csak azt közlik rólunk, a miből kedvezőtlen következtetéseket vonhatnak le reánk nézve. Az olasz újságíró annak a nagy olasz közönségnek, a mely még nemrég is olyan közel állott szívünkhöz, mindent elmond, a mit látott és hallott s elmondja rosszindulat nélkül, történelmi tárgyilagossággal.

Azon kezd, hogy első tekintetre a mai Budapest képe miben sem látszik különbözni a háboru-előttiétől. De a tragédia — ugymond — a szívében van. A ki Bécsből érkezik Budapestre, úgy érzi, mintha az élet felé vinné utja. Bécs úgy látszik, mintha ellenállásának határáig érkezett volna el: Budapestnek még megvan büszke energiája. Az utcák képe a régi: rajtuk elevenség, zsufoltság, az utkeresztezéseken lovasrendőrök, tömérdek és igen drága bérkocsi, teli kávéházak, teli vendéglők. A színházak mind nyitva és mind nagy pénztári bevétellel dolgoznak és csak a mirap

nyílt meg egy előkelő új színháza, mely a háboru folyamán épült. Az élet itt jóval olcsóbb mint Bécsben. Bécsben a város közepének vendéglőiben harmincz-negyven koronába kerül egy szerény ebéd. Budapestnek legfényesebb vendéglőiben megébedelhet az ember tiz-tizenkét koronából. És élelemben nincsen hiány: van kenyér, van hus. Tehát bőség? Az nem, de a megélhetés lehetősége. De ha azután az ember körülsétál a városban és egy pillantást vet a kirakatok áaira, végigludbózik a háta. Egy-egy férfiruha ára kétezer korona, egy pár harisnyáé ötven vagy hatvan korona! De a város költi, költi, költi a pénzt... És még sem vidám a város, a város a közömbösségnek és a mindenről elfe edkezettésgnek álarozán keresztül is visszatükrözi azt a tragédiát, a mely egész Magyarországra ránehezedik. Nem szabad megcsalatnunk magunkat a látszattól. Fel kell lebben-tenünk Budapest ábrázatairól a fátyolt.

Az események alapos ismeretével számol be azután a köztársasági Budapest életéről Fraccaroli. Beszél a hadügyminisztérium ruha-akciójáról, a melyre őt, az idegent az tette figyelmessé, hogy tulságosan elegáns ruhájú és tulságosan fényes czipellőjű parasztfurma emberekkel találkozott az utcákon. Azután a köztársasági Magyarország hadseregének vajadásáról mond el igaz dolgokat, Linder miniszter szerencsétlen kijelentéséről, Bartha miniszter megbuktatásáról. A politikai pártok erőviszonyáról is pontos értesülései vannak. A szocialistákról beszélve kiemeli, hogy a forradalom óta számuk 300.000-ról egy millióra nőtt és hogy a rend főtartása az ő vállukon nyugszik. A főváros — ugymond — nyugodt. Az emberek és a tárgyak biztossága

föltétlen. Ejszaka a fényes üzleteket mindössze főtetlen és törékeny nagy kirakatablakaik védik.

A Budapestet megszálló francziák tömegéről Bécsben fan asztikus adatokat ha ott Fraccaroli. Itt nálunk tulajdon szemével győződött meg a hírek tulsásairól. Megzáfolja azt a híresztelést is, hogy Budapesten valami nagy lelkesedéssel fogadták volna a győzőket.

— Azt hiszem, — írja — hogy a lelkes fogadtatás csak némely igen francziabarát ember óhaj-tása volt. Budapest élete ez idő szerint várakozás-sal telik. Magyarországnak legalább három hónapra van miből gond nélkül élnie: és vár. Érti a probléma súlyosságát, érti tegnapi határai körül a szomszédos államok félelmes étvágyának összesűrű-södését és Károlyi kormányában bizakodik, mely a forradalomból született. Mi marad meg Magyar-országból? A cseh-szlovákok északról bocsátkoznak le és árasztják el az országot, a románok Erdély-ben törnek előre és Temesvár városa felé igyekez-nek, a szerbek délről hatolnak följebb. Magyaror-szágot szomszédjainak gyűrűje fojtogatja.